Colinde - Maria

Maria se preumbla,
Vreun locaş a-şi căpăta.
Jos, în sus şi iară-n jos,
Căci bătea vânt friguros.
Si-avea veştmânt de-argint
Căci va naşte Fiul sfânt.
Bună seara lui Crăciun,
Zise Maria celui bun.
Lasă-mă-n palatul tău
Ca să nasc pe Dumnezeu.
Dar Crăciun astfel grăia:
”Palatul meu nu-ți voi da.
Du-te-n grajdul cailor
Sau în ieslea boilor,
Căci aice n-ai ce face,
Nu te las să naşti în pace”.
Maria atunci plecă
Ieşi-n cale şi-alergă
Şi-un grajd mare află.
Intră, intră suspinând
Durerile-o cuprindeau
Să mai meargă nu puteau.
Pusa-i jos şi odihni,
Caii-ncep a tropăi
Şi iepele-a râncheza
”Stați pe loc nu tropăiți
Cu rânchezu' conteniți
Căci durerea mi-o măriți”
Însă caii n-au încetat
Şi Maria s-a sculat
Şi astfel le-a cuvântat:
”Fir-ați voi cai blestemați
Să n-aveți nici gând a sta
Ori de cât îndestula.”
Zicând Maria ieşi

Din grajd şi-n cale porni.
Şi merse până aflǎ
O peşterǎ şi intrǎ
Şi în iesle s-a băgat
Pe fân moale s-a culcat,
Ea în ieslea boilor,
Boilor săracilor.
Boii-ncep a rumega
Şi Maria suspina:
”Stați pe loc nu rumegați,
Liniştea mi-o tulburați”
Zicând Maria lăcrimând
Către ei duios plângând,
Boii-ndată încetă
Şi grăbiți o ajută.
”Fir-ați voi boi fericiți
Şi de oameni mult iubiți,
De mine, de Dumnezeu,
Şi de sfântul Fiul meu”.
Când fu pe la miez de noapte
Trecu durerile toate
Şi s-a născut Fiul sfânt,
Dumnezeu pe-acest pământ.
Şi cum dânsul s-a născut
Ieslea-n rai s-a prefăcut,
Şi peştera în palat
De un mare împărat.
Mii de flăcări îmi ardeau,
Şi-alte mii se aprindeau,
Mii şi mii de luminele
Străluceau ca nişte stele.
Iar prin iesle flori creştea
Fânu-n flori se prefăcea,
Maria se-nveselea,
Pruncu-n brațe-şi cuprindea,
Foarte mult s-a bucurat
Cum că lumea s-a scăpat.
Astăzi s-a născut Hristos
Să ne fie cu folos
Şi de-acum până-n vecie
Mila Domnului să fie,
De această bucurie

Şi o nouă veselie.

Colinde -

Seara crăciunului nost'

Seara crăciunului nost'
Seara crăciunului nost'
Mare bucurie-o fost
Si-a fost bucurie-n lume
De-aşa mare minune [bis]

Iosif cu sfânta Maria
Pornit-au călătoria
Şi-au ajuns într-un oraş
Şi-au cerut puțin sălaş

Să îi lase să se culce
Noaptea-n drum să nu-i apuce
Iar oamenii din cetate
I-au răspuns cu răutate.

Du-te, du-te şi ne lasă
Că n-ai loc la noi în casă.
Atunci Preasfânta Fecioară
Ieşi din oraş afară.

Şi-au ajuns la cei săraci
La un grajd cu nişte vaci
Sosi vremea la Maria
Ca să nască pe Mesia.

Şi-a născut un prunc frumos
Şi-l numea Isus Hristos

Care cu puterea sa
Va înțelepți lumea

Trei crai de la răsărit
Trei crai de la răsărit
Cu steaua-au călătorit
Şi-au mers, după cum cetim,
Până la Ierusalim

Acolo dac-au ajuns
Steaua-n nori li s-a ascuns,
Prin oraş ei au căutat
Şi pe toți au întrebat

"Unde s-a născut", zicând,
"Un crai mare de curând?
Ca să mergem să-l vedem
Şi lui să ne închinăm"

Iară Irod împărat
Auzind s-a tulburat,
Pe crai la el i-a chemat
Şi în taină i-a întrebat

Zicând: "Mergeți de aflați
Şi venind mă înştiințați
Să merg să mă-nchin şi eu
Ca unuia Dumnezeu"

Craii dacă au plecat
Steaua iar s-a arătat
Şi-au mers, până a stătut
Unde Hristos s-a născut.

Cu daruri s-au închinat
Şi cu toți s-au bucurat
Iar 'napoi dac-au purces
Pe altă cale au mers.

Irod rău s-a necăjit,
Oaste mare a pornit

Şi-n Viflaem a intrat
Pe toți pruncii i-a tăiat

De la doi ani mai în jos,
Să-l taie şi pe Hristos.
Pe Hristos nu l-a tăiat
Domnul sfânt l-a apărat.